

ХИМНЪ

Очи на мене спирашъ довѣрчиво
и гледашъ ме съ безкрайна топлина —
разкривашъ образъ на дете свѣтливо
съсъ непритворната му красота.

Душата ти като свещенна книга
разгрѣвамъ и съ наслада тамъ чета
и сѣщамъ, че духътъ ми се издига
въ незримитѣ предѣли на свѣта.

Че, може би, си ангелъ, отъ небето
дошелъ да срещне нѣкой земенъ синъ
и въ пѣсенъта му, радостна подета,
да влѣе святостъта на своя химнъ.

